

[Socialministeren.]

var det? Hvad var det, der førte til alt det, vi har oplevet? Var det Mænd, eller var det en famlende Holdning? Jeg synes ikke, man skal være med til at begynde at tale i de Toner. Jeg kan ogsaa godt begynde at holde Vælgermøde her, hvis det nødvendigvis skal være, det er der ikke noget som helst i Vejen for; men jeg synes, det ærede Medlem skulde lade være med at komme ind paa den Slags Betragtninger under en saglig Debat i dette høje Ting. For der var en Tid, hvor man med Rette kunde sige: Vent, til Venstre paa ny danner Ministerium, saa lad os se, om de gør det bedre! Men den Tid er for lange Tider forbi.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Jeg har tidligere paa Dagen rettet det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, om det ærede Medlem i Socialministeriets Redegørelse kunde finde et talmæssigt Udtryk for de Besparelser, som man formenter der skulde være til Stede, hvis man havde gennemført Lovens forsikringsmæssige Principper. Det ærede Medlem har ikke ført noget Bevis derfor. Jeg er godt klar over, at Arbejdsløshedslovgivningen er saaledes formet og udbygget, at Tankegangen er, at der skal opsamles Fonds; men et er, hvad man kan stille sig som Maal, et andet er, hvad man under Tidens Vanskeligheder maa bøje sig for. Foruden de store Kontingenter, man har betalt, er der meget betydelige Statstilskud paa op over 80 pCt. af Medlemmernes Kontingent.

Til den højtærede Socialminister vil jeg gerne sige, at jeg har i Dag dokumenteret, at Bemærkningerne til Lovforslaget er saa mangelfulde, at de ikke giver det Billede, de bør give. Jeg har yderligere henvist til, at vi ogsaa i Fjor havde et Lovforslag fra Socialministeriet, hvor det samme Forhold med fuld Ret blev paatalt. Jeg har for det tredje gjort opmærksom paa, hvad ogsaa et radikalt Eftermiddagsblad her i København har givet Tilslutning til, at der i Valutalovforslaget kun blev givet halv Besked. Det forekommer mig at være en ret alvorlig Anke, at Rigsdagen og Offentligheden med god Grund, med Henvisning til bestemte Eksempler, kan sige, at Ministeriet ikke har givet de Oplysninger, man med Rette maa kunne forlange ledsager et Lovforslag.

Med Hensyn til, at Ministeriet har haft

en famlende Holdning, tør jeg nok antyde, at de Forslag, vi har set hidtil, har ikke været meget bevendt; det er Gengangere, for de spillede en stor Rolle ved Valget. Indenrigsministeriets Udligningsforslag har vi ikke set noget til endnu, og nu meddeles det oven i Købet her fra Talerstolen af Socialdemokratiets Ordfører, at foruden de Forslag, som er fremsat vedrørende Arbejdsløshedslovgivningen, forberedes der flere Lovforslag i Ministeriet. Det er da ikke urimeligt af Oppositionen at sige: Lad os se, hvor mange Forslag der kommer, og lad os behandle dem under eet, thi dette vil give større Overblik og mere Fasthed over hele Linien, og det er jo det, der tiltrænges.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Om den sidste Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil jeg sige, at det afgørende maa dog være, om disse Forslag har nogen Forbindelse med hinanden. Det, vi drøfter i Dag, er et Understøttelsesforslag. De to Forslag, vi i Udvalg beskæftiger os med i Øjeblikket, er Forslag, der tilsigter Igangsættelse af Arbejder; og selve Arbejdsløshedsloven er det permanente. Den Understøttelse, vi drøfter i Dag, er oven i Købet kun ekstraordinær. Jeg vil dernæst vedrørende Kasserne Formue sige til det ærede Medlem, at det ærede Medlem maa ikke glemme, at Kasserne ikke er frit stillede i Henseende til det Kontingent, de opkræver; det er Arbejdsdirektøren, der har Magten, det er ham, der foreskriver Kasserne Kontingentet. Naar det ærede Medlem stadig, om jeg saa maa sige, vil pille af denne Formue eller holde denne Formue frem, har jeg citeret, hvad Arbejdsdirektøren har sagt, at denne Formue har langtfra den Størrelse, som han maatte kræve for at kunne hævde, at Arbejdsløshedsforsikringen var sikret. Der er hos Medlemmerne af Arbejdsløsheds-kasserne, navnlig dem, som har et meget stort Kontingent — og det ærede Medlem ved, hvilke Kasser det er, for det blev der udførligt gjort Rede for sidste Aar under Udvalgsbehandlingen —, et almindeligt Ønske og et stadigt Krav om, at Kontingentet nedsættes, og jeg finder dette Krav berettiget. Derfor er det fuldkommen urimeligt, at det ærede Medlem søger at vælte Byrden over paa Kasserne; der er ingen Rimelighed i, at de skal bære den. Det, der er Tale